

Sygn. akt II K 15/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSO Aldona Chruściel-Struska

Protokolant st. sekr. sąd. Marlena Holweg

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Ireny Wojcieszak,

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 roku sprawy:

W. J. (J.) – F. i W. z domu L., urodzonego (...) w P.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 22 stycznia 1991 roku w sprawie IIK 53/91 P za przestępstwo z art. 181 § 1 d.k.k. w zw. z art. 59 § 1 d.k.k. i art. 59 § 3 d.k.k. na karę 1500 000 zł grzywny,

2. Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 13 czerwca 1995 roku w sprawie IIK 471/94 za przestępstwo z art. 145 § 3 d.k.k. w zw. z art. 145 § 2 i § 1 d.k.k. popełnione w dniu 29 maja 1994 roku na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 29 maja 1994 roku, z dniem 25 marca 1996 roku warunkowo zwolniono z odbycia reszty kary,

3. Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 28 maja 2004 roku w sprawie II K 5/04 za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełniony w okresie od 27 września 2000 roku do 24 października 2000 roku i 27 listopada 2000 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 4 a następnie zarządzono jej wykonanie oraz wymierzono grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 21 kwietnia 2004 roku do dnia 28 maja 2004 roku,

4. Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 19 kwietnia 2004 roku w sprawie IIK 283/03 za:

a/ przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 24 września 1997 roku do 1 grudnia 1997 roku na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

b/ przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 9 września 1999 roku na karę roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar jednostkowych wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania w okresie od 24 października 2001 roku do 15 listopada 2001 roku i w okresie od 10 listopada 2003 roku do 21 kwietnia 2004 roku,

5. Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 30 kwietnia 2008 roku w sprawie IIK 322/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 31 sierpnia 2000 roku na karę roku i 6 (sześciu)

miesiący pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat,

6. Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 sierpnia 2009 roku w sprawie IIK 63/08 za:

a/ przestępstwo z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 12 k.k. popełnione w okresie czasu pomiędzy 1 a 6 listopada 2007 roku na karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności,

b/ przestępstwo z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione nie później niż do dnia 6 listopada 2007 roku na karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar jednostkowych wymierzono karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania w okresie od 6 listopada 2007 roku do 30 listopada 2007 roku,

7. Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 21 października 2008 roku w sprawie IIK 5/08 za:

a/ przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 18 grudnia 2004 roku na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

b/ przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione w okresie czasu pomiędzy 1 stycznia 2000 roku a 12 września 2004 roku na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar jednostkowych wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

I. na podstawie art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy orzeczoną wobec **W. J.** wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 28 maja 2004 roku w sprawie **II K 5/04** karę 2 lat pozbawienia wolności wskazaną w punkcie 3, z karami 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 19 kwietnia 2004 roku w sprawie **II K 283/03** wskazane w punkcie 4 a/ i b/ i jako karę łączną wymierza **W. J.** karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet orzeczonej wobec skazanego **W. J.** kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie Sądu Rejonowego w Łęborku o sygn. **II K 283/03** w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 24 października 2001 roku do dnia 15 listopada 2001 roku oraz od dnia 10 listopada 2003 roku do dnia 21 kwietnia 2004 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczoną wobec **W. J.** wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 sierpnia 2009 roku w sprawie **II K 63/08** karę 7 lat pozbawienia wolności oraz karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności wskazane **w punkcie 6 a/ i b/** z karami 3 lat pozbawienia wolności i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach w sprawie **II K 5/08** wskazane w punkcie **7 a/ i b/** i jako karę łączną wymierza **W. J.** karę 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet orzeczonej wobec skazanego **W. J.** kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku o sygn. **II K 63/08** w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 6 listopada 2007 roku do dnia 30 listopada 2007 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego obejmującego skazania: Sądu Rejonowego w Łęborku w sprawach

o sygnaturach II K 53/91 i II K 471/94 i Sądu Rejonowego w Wejherowie w sprawie o sygnaturze II K 322/05;

VI. w pozostałym zakresie wyrok w sprawie IIK 5/04 Sądu Rejonowego w Wejherowie podlega odrębnemu wykonaniu;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. R. - Kancelaria Adwokacka w S. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem sześćdziesiąt) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu W. J. z urzędu;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego W. J. od obowiązku poniesienia wydatków w sprawie.

UZASADNIENIE

Skazany W. J. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Łęborku w sprawie IIK 283/03, Sądu Rejonowego w Wejherowie w sprawie IIK 5/04, Sądu Rejonowego w Kartuzach w sprawie IIK 5/08 i Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie IIK 63/08.

(dowód: wniosek – k.2)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 22 stycznia 1991 roku w sprawie IIK 53/91 P W. J. skazany został za przestępstwo z art. 181 § 1 d.k.k. w zw. z art. 59 § 1 d.k.k. i art. 59 § 3 d.k.k. na karę 1500 000 starych zł grzywny.

(dowód: karta karna - k. 5)

Następnie W. J. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 13 czerwca 1995 roku w sprawie IIK 471/94 został skazany za przestępstwo z art. 145 § 3 d.k.k. w zw. z art. 145 § 2 i § 1 d.k.k. popełnione w dniu 29 maja 1994 roku na karę 4 lat pozbawienia wolności, przy czym na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono mu okres tymczasowego aresztowania od dnia 29 maja 1994 roku, z dniem 25 marca 1996 roku W. J. warunkowo zwolniono z odbycia reszty kary.

(dowód: wyrok - k. 30, postanowienie - k. 32)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 28 maja 2004 roku w sprawie II K 5/04 W. J. został skazany za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełniony w okresie od 27 września 2000 roku do 24 października 2000 roku i w dniu 27 listopada 2000 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 4, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 24 marca 2006 roku w sprawie IIK 139/06 zarządzono jej wykonanie. Nadto wymierzono grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 21 kwietnia 2004 roku do dnia 28 maja 2004 roku.

Postanowieniem z dnia 17 maja 2011 roku w sprawie IIK 5/04 Sąd Rejonowy w Wejherowie umorzył wobec W. J. grzywnę.

(dowód: wyrok - k. 33 - 34, postanowienia - k. 36, 37, 99)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęborku z dnia 19 kwietnia 2004 roku w sprawie IIK 283/03 W. J. został skazany za:

a/ przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 24 września 1997 roku do 1 grudnia 1997 roku na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b/ przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 9 września 1999 roku na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania w okresie od 24 października 2001 roku do 15 listopada 2001 roku i w okresie od 10 listopada 2003 roku do 21 kwietnia 2004 roku.

(dowód: wyroki - k. 38, 39, postanowienie - k. 42, 43)

Dalej, wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 30 kwietnia 2008 roku w sprawie IIK 322/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 31 sierpnia 2000 roku W. J. skazany został na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat.

(dowód: wyrok - k. 44)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 sierpnia 2009 roku w sprawie IIK 63/08 W. J. został skazany za:

a/ przestępstwo z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 12 k.k. popełnione w okresie czasu pomiędzy 1 a 6 listopada 2007 roku na karę 7 lat pozbawienia wolności,

b/ przestępstwo z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione nie później niż do dnia 6 listopada 2007 roku na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania w okresie od 6 listopada 2007 roku do 30 listopada 2007 roku.

(dowód: wyrok - k. 47 - 48, 49)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 21 października 2008 roku w sprawie IIK 5/08 W. J. został skazany za:

a/ przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 18 grudnia 2004 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności,

b/ przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione w okresie czasu pomiędzy 1 stycznia 2000 roku a 12 września 2004 roku na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

(dowód: wyroki - k. 51 - 52, 53, 55 - 58, 59)

W. J. nie był skazywany za inne przestępstwa.

(dowód: karta karna – k. 5)

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki pozwalające na orzeczenie kary łącznej określone w art. 85 k.k., a dodatkowo osoba została skazana co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Tak więc warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy dwoma lub więcej, prawomocnymi wyrokami, wymierzono tej samej osobie kary tego samego rodzaju lub inne kary, jednak muszą to być kary podlegające łączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Nadto zważyć należy, że zawarty w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku w sprawie I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Tym samym kolejność i konfiguracja łączenia kar zawartych w poszczególnych orzeczeniach jest ściśle ustawowo określona i nie pozostaje do swobodnej oceny Sądu, ani też nie jest uzależniona od wniosku skazanego w tym zakresie.

Z kolei wymiar kary łącznej określony został przepisem art. 86 k.k. stanowiącym, iż zakreślają go granice od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, przy czym wskazano, iż łączna kara pozbawienia wolności nie może przekroczyć 15 lat.

Zauważyć również trzeba, że jednym wyrokiem łącznym może być orzeczonych kilka kar łącznych.

Stosownie do treści art. 89 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k. Przy czym, połączenie kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i kary bezwzględnej oraz wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności, bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby sprzeczne z treścią art. 89 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 czerwca 2010 roku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2011 roku w sprawie VKK 108/11, LEX nr 817560).

Z kolei art. 89 § 1 a k.k. wprowadzony ustawą z 2009 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy i innych ustaw (Dz. U. z 2009 roku, Nr 206, poz. 1589), stanowi, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Jednakże wraz z wprowadzeniem tego przepisu nie uległ zmianie art. 89 § 1 k.k., a zatem na podstawie tego przepisu Sąd jest uprawniony do orzekania kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania, gdy połączeniu podlegają kary orzeczone z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2011 roku w sprawie IVKK 159/11, LEX nr 848159). Jednakże konstatacja ta dotyczy skazań za zbiegające się przestępstwa popełnione po dniu 7 czerwca 2010 roku, a zatem po dniu wejścia w życie nowelizacji kodeksu karnego z 2009 roku.

Wobec tego do czynów popełnionych przed tą datą zastosowanie ma przepis art. 89 k.k. w poprzednim brzmieniu. Wówczas zaś, zgodnie z poglądem prezentowanym przez Sąd Najwyższy, a akceptowanym przez niniejszy skład Sądu, wymierzenie przez Sąd w wyroku łącznym w miejsce kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary i bez warunkowego zawieszenia – kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności oznaczałoby faktycznie zarządzenie wykonania zawieszonyj uprzednio kary, ze wszystkimi ujemnymi dla skazanego ustawowymi skutkami, pomimo braku ku temu podstaw (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2001 roku w sprawie IKZP 2/01, OSNKW 2001/5-6/41, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2009 roku w sprawie IVK 69/09, LEX nr 491364).

Przenosząc zatem powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że analiza skazań W. J. za przestępstwa prowadzi do wniosku, że co do niego powstały przesłanki orzeczenia w wyroku łącznym dwóch kar łącznych.

Mianowicie Sąd doszedł do przekonania, że wobec skazanego podlegają połączeniu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 28 maja 2004 roku w sprawie **II K 5/04**, Sądu

Rejonowego w Łęborku w sprawie **II K 283/03** oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie **II K 63/08** i Sądu Rejonowego w Kartuzach w sprawie **II K 5/08**.

I tak odnosząc się do pierwszego zbiegu przestępstw stwarzającego możliwość orzeczenia jednej kary łącznej, zauważyć należy, że pierwszym chronologicznie wyrokiem wydanym wobec W. J. jest wyrok wydany w dniu 22 stycznia 1991 r. w sprawie IIK 53/91P. Czyny objęte wyrokami Sądu Rejonowego w Łęborku w sprawie IIK 471/94 i Sądu Rejonowego w Wejherowie w sprawie IIK 5/04 zostały zaś popełnione po wydaniu wyroku w sprawie IIK 53/91 P, a nadto czyny z wyroku w sprawie IIK 5/04 popełnione zostały po wydaniu w dniu 13 kwietnia 1995 roku wyroku w sprawie IIK 471/94. Wobec tego w tym samym zbiegu pozostają tylko czyny objęte wyrokami w sprawach IIK 5/04 Sądu Rejonowego w Wejherowie, IIK 283/03 Sądu Rejonowego w Łęborku i IIK 322/05 Sądu Rejonowego w Wejherowie, albowiem czyny objęte wyrokami w sprawie IIK 283/03 i IIK 322/05 popełnione zostały przed wydaniem wyroku w sprawie IIK 5/04.

Na uwagę jednak w tym zakresie zasługuje, że kara w sprawie IIK 322/05 Sądu Rejonowego w Wejherowie jest karą pozbawienia wolności warunkowo zawieszoną na okres próby, a przy tym czyny objęte wyrokami w sprawach IIK 5/04, IIK 283/03 i IIK 322/05 popełnione zostały przed dniem 7 czerwca 2010 roku, a zatem zastosowanie do skazań tych przy wydawaniu wyroku łącznego ma przepis art. 89 k.k. w poprzednim brzmieniu.

Gdyby zatem przyjąć, że Sąd miałby orzec karę łączną obejmującą skazania w sprawach IIK 5/04, IIK 283/03 (w których wymierzono bezwzględne kary pozbawienia wolności) i IIK 322/05 (w której wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), to musiałyby być spełnione warunki art. 69 k.k. dla orzeczenia kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Biorąc zaś pod uwagę, że najwyższą z jednostkowych kar orzeczonych w tych sprawach jest kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (w sprawie IIK 283/03), to kara łączna nie mogłaby być od tej kary niższa. Stosownie zaś do postanowień art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, ale takiej, która nie przekracza 2 lat. Z tego zatem względu nie byłoby możliwym warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej obejmującej skazania w trzech omawianych sprawach, a w konsekwencji także orzeczenie takiej kary łącznej.

Natomiast możliwe jest orzeczenie kary łącznej obejmującej skazania w sprawach IIK 5/04 i IIK 283/03, w których orzeczono kary bezwzględne pozbawienia wolności, a jak wskazano wyżej, czyny objęte wyrokami w tych sprawach pozostają ze sobą w zbiegu realnym.

Zaznaczenia też wymaga, że Sąd nie dokonał połączenia kar grzywny ze spraw IIK 5/04 i IIK 322/05, albowiem w sprawie IIK 5/04 kara ta została umorzona (por. też orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 31 sierpnia 1974 roku w sprawie IIKz 195/74, OSNKW 1974, Nr10, poz. 191).

Natomiast kolejny zbieg przestępstw, dający możliwość orzeczenia kary łącznej, związany jest z wydaniem wobec W. J. wyroku Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 21 października 2008 roku w sprawie IIK 5/08, którym skazano W. J. przed popełnieniem przez W. J. czynów objętych wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 sierpnia 2009 roku w sprawie IIK 63/08. Kary orzeczone w obu sprawach są bezwzględnymi karami pozbawienia wolności.

Odnosząc się do rozmiaru jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach IIK 5/04 i II K 283/03: 2 lata pozbawienia wolności, 2 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności, rok i 4 miesiące pozbawienia wolności stwierdzić trzeba, że stosownie do treści art. 86 § 1 k.k. granice możliwej do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w odniesieniu do W. J. wynosiły w tym zakresie od 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (przy zastosowaniu zasady absorpcji) do 6 lat i 2 miesięcy (przy zastosowaniu zasady kumulacji).

Natomiast uwzględniając rozmiar kar jednostkowych orzeczonych w sprawach IIK 63/08 i IIK 5/08: 7 lat pozbawienia wolności, rok i 3 miesiące pozbawienia wolności, 3 lata pozbawienia wolności i 9 miesięcy pozbawienia wolności, to granice możliwej do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności wobec W. J. wynosiły od 7 lat pozbawienia wolności (przy zastosowaniu zasady absorpcji) do 12 lat pozbawienia wolności (przy zastosowaniu zasady kumulacji).

Dokonując ustalenia kar łącznych, które winny być orzeczone w tej sytuacji co do W. J., godzi się podkreślić, że kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym skazaniami.

Przy czym Sąd wydając wyrok łączny, nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie skazanego w zakresie poszczególnych przestępstw, a jedynie rozważa przedmiotowo-podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz kładzie nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść w stosunku do skazanego nowo wymierzona kara.

Zważyć trzeba, że orzeczenie kary łącznej nie jest sposobem na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw, nie ma służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popelnienie więcej jak jednego przestępstwa powinno skłaniać do odstępowania od absorpcji kar, niż za nią przemawiać, albowiem stanowi negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną.

Przyjmuje się zatem, że priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada absorpcji (tj. częściowej absorpcji), natomiast kara łączna, orzeczone na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem. Zaznaczenia wymaga, że automatyczne stosowanie zasady kumulacji - byłoby wyrazem formy odpłaty, zaś zasady absorpcji - wyrazem formy nagrody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 15 maja 2008 roku, w sprawie II AKa 98/08, KZS 2009/12/47).

Przystępując do wymiaru kar łącznych wobec W. J. w ramach wskazanych granic, Sąd miał na uwadze, że wymierzając karę łączną uwzględnić należy głównie związek podmiotowo - przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popelnienia każdego z nich.

Zważyć należy, że pomiędzy przestępstwami popelnionymi przez W. J., a opisanymi w sprawach IIK 5/04 i IIK 283/03 zachodził niezbyt bliski związek czasowy, albowiem czyny objęte wyrokiem w sprawie IIK 5/04 zostały popelnione w dniach 27 września 2000 roku do 24 października 2000 roku i w dniu 27 listopada 2000 roku, zaś w sprawie IIK 283/03 w okresie od 24 września 1997 roku do 1 grudnia 1997 roku i w dniu 9 września 1999 roku.

Nadto czyny opisane w sprawie IIK 5/04 zostały popelnione w W., gm. Ł., powiat W., zaś w sprawie IIK 283/03 w L. i E., a zatem skazany przy podejmowaniu czynności wykonawczych działał w różnych, oddalonych od siebie miejscach. Wobec tego między tymi czynami nie zachodził związek miejscowy. Natomiast czyny z obu spraw godziły w to samo dobro chronione prawem, tj. mienie (art. 286 § 1 k.k.).

Poza tym zaznaczenia wymagało, że M. N. łącznie dopuścił się 3 przestępstw, co przemawia przeciwko zastosowaniu wobec niego zasady absorpcji, przy łączeniu kar orzeczonych w sprawach IIK 5/04 i IIK 283/03.

Z kolei dokonując oceny powiązań czynów opisanych wyrokami w sprawach IIK 63/08 i IIK 5/08, wskazać należy, że czyny opisane w sprawie IIK 63/08 popelnione zostały w okresie od 1- 6 listopada 2007 roku, oraz w nieustalonym okresie nie później niż do dnia 6 listopada 2007 roku, zaś w sprawie IIK 5/08 w dniu 18 grudnia 2004 roku, a zatem również w odniesieniu do tego ciągu przestępstw związek czasowy między tymi czynami nie był zbyt bliski. Nadto w pierwszej omawianej sprawie czyny zostały popelnione przez W. J. w (...) i w S., zaś w drugiej w S. i w K., gm. S..

Z kolei w zakresie związku przedmiotowego między czynami w obu sprawach, godzi się stwierdzić, że w sprawie IIK 63/08 W. dopuścił się czynu z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., natomiast w sprawie IIK 5/08 dopuścił się czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 286 § 1 k.k., a zatem w obu sprawach oskarżony godził w inne dobra chronione prawem, to jest w pierwszej - w obrót pieniędzmi oraz papierami wartościowymi, zaś w drugiej - w mienie. Wobec tego w tym zakresie nie było powiązań między obu sprawami.

Również i w odniesieniu do tego ciągu przestępstw dotyczył on ich w liczbie większej niż dwa.

Przy orzekaniu kary łącznej wobec W. J., należało także uwzględnić opinię dotyczącą skazanego z miejsca odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można bowiem pomijać okoliczności, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 roku, w sprawie II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26).

Jak zaś wynika z opinii o W. J. z Aresztu Śledczego w B., zachowanie skazanego w trakcie dotychczasowego odbywania kary było bardzo dobre (k. 65 - 66).

W. J. był czterdziestokrotnie nagradzany za wyróżniające zachowanie, wykonywanie prac dodatkowych, właściwe wywiązywanie się z obowiązków wynikających z zatrudnienia, angażowanie się do prac na rzecz oddziału, natomiast nie był karany dyscyplinarnie.

Przestrzeganie porządku wewnętrznego oraz dyscypliny przez skazanego oceniono jako prawidłowe. Nadto wskazano, że W. J. układa zgodnie, bezkonfliktowo stosunki ze współosadzonymi, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej.

Zauważono jednak, że skazany prezentuje niski krytycyzm do dotychczasowego trybu swojego życia i popełnionych przestępstw, a karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym.

Analiza zachowania W. J. w zakresie odbywania kary pozbawienia wolności prowadzi zatem do wniosku, że kara ta częściowo odniosła wobec skazanego skutek wychowawczy.

Biorąc pod uwagę wymienione wyżej przesłanki Sąd uznał, że w zakresie obu zbiegu przestępstw ustalonych przez Sąd nie jest właściwe zastosowanie zasady całkowitej absorpcji, jest jednak uzasadnione zastosowanie zasady asperacji.

W tym stanie rzeczy, Sąd orzekł wobec W. J. za czyny opisane w sprawach **I K 5/04** Sądu Rejonowego w Wejherowie i **III K 283/03** Sądu Rejonowego w Lęborku karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, natomiast za czyny opisane w sprawach Sądu Okręgowego w Słupsku **II K 63/08** i Sądu Rejonowego w Kartuzach **II K 5/08** jako karę łączną 9 lat pozbawienia wolności.

Sąd miał przy tym na uwadze także cel kary łącznej, jakim jest zapewnienie racjonalnego i humanitarnego stosowania kar w wypadku realnego zbiegu przestępstw.

Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie Sądu Rejonowego w Lęborku o sygn. **II K 283/03** w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 24 października 2001 roku do dnia 15 listopada 2001 roku oraz od dnia 10 listopada 2003 roku do dnia 21 kwietnia 2004 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz w pkt 3 okres rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie Sądu Okręgowego w Słupsku o sygn. **II K 63/08** w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 6 listopada 2007 roku do dnia 30 listopada 2007 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Natomiast Sąd umorzył na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawie II K53/91, I K 471/94 i I K 322/05.

Nadto Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia w sprawie I K 5/04 Sądu Rejonowego w Wejherowie podlegają odrębnemu wykonaniu.

O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu W. J. - adw. B. R. postanowiono w myśl § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono W. J. od obowiązku poniesienia wydatków w sprawie, gdyż skazany aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności, a w jednostce penitencjarnej, w której przebywa nie jest zatrudniony, wobec czego możliwości osiągnięcia przez niego dochodów są ograniczone.